

From: 5.1.2.e <5.1.2.e@gmail.com>
Date: Sunday, September 14, 2025, 10:47 AM
To: postbus@eerstekamer.nl
Subject: Betreft: Verzoek om overgangsrecht voor lopende aanvragen bij Asielnoodmaatregelenwet (36704)

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Aan: Vaste commissie voor Immigratie & Asiel / JBZ-Raad Eerste Kamer der Staten-Generaal

Geachte leden,

Met zorg volg ik de behandeling van het wetsvoorstel Asielnoodmaatregelenwet (36704). Ik wil u vanuit mijn persoonlijke situatie wijzen op een probleem dat naar mijn inschatting ook veel andere statushouders treft: het ontbreken van overgangsregels bij de onmiddellijke inwerkingtreding.

Ik ben sinds 2020 houder van een verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd. In juni 2025 heb ik, conform de wettelijke mogelijkheden, een aanvraag ingediend voor een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd. Voor deze aanvraag heb ik leges betaald (€243). De IND heeft bevestigd dat de aanvraag in behandeling is genomen, maar dat de feitelijke beoordeling pas in november 2025 start. De wettelijke beslistermijn loopt tot mei 2026.

Volgens het wetsvoorstel wordt bij onmiddellijke inwerkingtreding de vergunning asiel voor onbepaalde tijd vervangen door een nieuwe vorm van vergunning voor bepaalde tijd. Mijn zorg is dat lopende aanvragen, zoals die van mij, daardoor alsnog onder het nieuwe regime vallen. Dat zou betekenen dat:

- reeds betaalde leges feitelijk zinloos zijn;
- ik opnieuw een aanvraag zou moeten indienen (bijvoorbeeld voor de EU-langdurig ingezetene vergunning);
- dit leidt tot extra kosten, nieuwe bewijsstukken en een langere wachttijd;
- de IND hierdoor onnodig extra werk krijgt, terwijl de druk op de organisatie al groot is.

Tijdens de behandeling in de Tweede Kamer is door de heer Faber benadrukt dat het wetsvoorstel onmiddellijke werking moet hebben om de **asiel druk te verlichten**. Dat argument ziet echter primair op **lopende eerste asielaanvragen**, waar de IND nog een grondige beoordeling moet doen en waar snelle beperking van instroom daadwerkelijk effect heeft. Voor **lopende aanvragen voor asiel onbepaalde tijd** (na vijf jaar verblijf) ligt dit wezenlijk anders: deze aanvragen betreffen mensen die al jarenlang in Nederland verblijven, geïntegreerd zijn en nu alleen de stap zetten naar een meer zekere status. Als deze groep door de nieuwe regels opnieuw moet aanvragen, leidt dit juist tot extra kosten voor aanvragers, extra administratieve lasten voor de IND en meer onzekerheid voor betrokkenen. Dit werkt dus contraproductief ten opzichte van het beoogde doel van de wet.

Dit raakt niet alleen mijn persoonlijke situatie, maar een brede groep mensen die al een aanvraag heeft lopen en in onzekerheid verkeert. Het ontbreken van overgangsrecht ondermijnt het vertrouwensbeginsel en de rechtszekerheid.

Mijn verzoek aan u is daarom om de minister te vragen:

1. Welke overgangsmaatregelen worden getroffen om te voorkomen dat lopende aanvragen ongunstiger worden afgehandeld dan waarop bij indiening mocht worden vertrouwd?
2. Is de minister bereid te garanderen dat aanvragen die vóór de inwerkingtreding zijn ingediend, op basis van het oude regime worden afgehandeld?

Met vriendelijk groet,

5.1.2.e

5.1.2.e

5.1.2.e